

sætte Forslag vedrørende Underofficererne og Lænderpostbudene. Foruden det for Etaterne heldige i at gaa gennemgribende til Værks er det tillige en Fordel at have det hele saa nogenlunde paa et Bræt af Hensyn til den finansielle Oversigt saavel ved Behandlingen af selve Finansloven som ved andre Vedtagelser, der indvirke paa Finanslovsforslaget, og jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at fremhæve, at ville vi en Lønningsreform, maa vi ogsaa ville Midlerne og i vore Overvejelser søge disse, hvor de naturligt findes, og det kan da forstandigvis ikke være i Kassebeholdningen. Om Regeringen til Punkt og Prikke har ramt det rigtige i de foreliggende Anvisninger, derom kan selvfølgelig diskuteres; at det i Hovedsagen er den rigtige Retning, den Vej, der skal gaas, er for mig utvivlsomt.

Der tales tidlig og silde om de stigende Toldindtægter og om den blodige Uret overfor Samfundet, som denne Toldindtægtsstigen er Udtryk for. Maa jeg her sige, at Toldindtægtsstigningen i og for sig ikke er Udtryk for, om denne Beskatningsform er mer eller mindre uretfærdig. Spørgsmaalet om Retfærdighed eller Uretfærdighed beror paa Toldtarifferne, Toldsatserne. Den Betragtning, at naar visse til en given Tid fastsatte Tariffer under slette økonomiske Forhold give et ringe Beløb i Statskassen, saa er Toldloven retfærdig, medens naar de samme Tariffer under gunstige økonomiske Forhold, opadgaende Konjunkturer, give et større Beløb i Statskassen, saa er den uretfærdig, denne Betragtning maade er bagvendt. Det gælder derfor ikke om ved Toldreformen i og for sig at hindre, at der kommer mange Penge i Statskassen, saa sandt som der er Brug for dem, men det, det gælder om, er at ordne Toldsatserne saaledes, at de ikke ramme Smaafolk for haardt. Denne Bestræbelse søgtes fremmet ved det Toldlovsforslag, vi vedtog her i Tinget, enstemmig, om jeg ikke husker fejl, i Fjor, og som vi maa haabe bliver gennemført i denne Samling.

Det vil være ærede Medlemmer bekendt allerede fra i Fjor, at der er blevet ført Forhandlinger med den tyske Regering om en dansk-tysk Handelstraktat. I Fjor betragtedes dette Forhold som noget saa ganske ligetil; jeg mindes ikke, man her fra Rigsdagens Side gjorde Indvendinger derimod. Men i den senere Tid er der ivret stærkt imod, at saadanne Forhandlinger føres. Jeg kunde derfor ønske, at den højtærede Finansminister her i Tinget

vilde udtale sig om Regeringens Stilling til dette Spørgsmaal. Der er sikkert mange, der som jeg have Vanskelighed ved at forstaa, at det, der i Fjor fandtes naturligt og rimeligt, i Aar er saa absolut forkasteligt. Den højtærede Finansminister havde i Fjor al Grund til at tro, at Rigsdagen billigede, at disse Forhandlinger førtes. Jeg kan saaledes henpege paa, at de to Folketingsudvalg, der behandlede henholdsvis Toldloven og de med Toldloven forbundne Kompensationslove, traadte sammen i et Fællesmøde, hvor Udenrigsministeren og Finansministeren gave Meddelelser vedrørende de allerede da indledede Traktatforhandlinger, og jeg mindes ikke, at der blev gjort Indsigelse fra nogen Side ved denne Lejlighed, hvor alle Partier og Grupper vare repræsenterede.

Som jeg før i Forbigaaende har bemærket, byder Finanslovsforslaget ikke paa overraskende ny Spørgsmaal. Det fører Udviklingen videre frem i det givne gode Spor, som vi kende fra de foregaaende Aar. Jeg skal derfor ikke standse ved ret mange Enkeltheder, men kun berøre nogle enkelte Punkter. Der er saaledes en Forhøjelse af Bevillingen til Lettelse af Mergeltransport. Den foreslaas forhøjet med 15,000 Kr. Det er noget, vi hilse med Glæde. Bevillingen er nu oppe paa 85,000 Kr.

Dernæst er der Tilskuddene til Hedebruget. Vi begyndte i Fjor med 1,500 Kr., i Aar foreslaas 15,000 Kr., det er en Bevilling med Fart i. Dens Opgave er at støtte Opdyrkning af Hedejord. Den administreres af den for Øjemedet dannede Forening „Hedebruget“, saaledes at Hedyrkerne faa 3 Kr. i Tilskud pr. Td. Land efter første Pløjning, 4 Kr. efter anden og 18 Kr., stadigvæk pr. Tønde Land, naar Jorden er færdigbehandlet, gødet, merglet og tilsaaet. I Aar vil der blive indtaget 4,500 Tdr. Land til første Pløjning. Der blev indtaget 4—500 Tdr. Land i Fjor, og med Hensyn til dette Areal stilles der nu Forslag om en Ydelse af 4 Kr. til anden Pløjning. Næste Aar vil sikkert et lignende Areal, altsaa ca. 4—5,000 Tdr. Land, blive inddraget, og inden ret længe er Kredsløbet sluttet, saa at Bevillingen om kort Tid vil se saadan ud: 4—5,000 Tdr. Land à 3 Kr. pr. Td. Land faa et Tilskud paa 12—15,000 Kr.; 4—5,000 Tdr. Land à 4 Kr. faa 16—20,000 Kr. og 4—5,000 Tdr. Land à 18 Kr. faa 72—90,000 Kr., altsaa tilsammen 100,000 à 125,000 Kr. Det betyder Landvinding, dette her; jeg tror, at denne Sag nu er inde i et for-